

Trærne på Grefsenkollen: hva er det som tar knekken på dem?

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 03.09.2026

På formiddagen onsdag 2. september tok jeg dette bildet foran restauranten på toppen av Grefsenkollen – et populært turmål for Oslo-borgere. Bildet viser at trærne, særlig klyngen midt i bildet, er i ferd med å få seg en alvorlig knekk: siden som vender mot kameraet mitt, består av nakne, grå greiner.

Zoom inn, så ser du det tydelig. Men også de andre trærne bærer preg av at noe er galt.

Hvorfor skjer dette? Forklaringen finner du på de neste bildene:

Det henger basestasjoner på stolpene bare få meter unna. De sørger for strålende dekning både på uteserveringen, inne i restauranten og i hele bakken der mange hundre mennesker hører på konsertene under «Over Oslo».

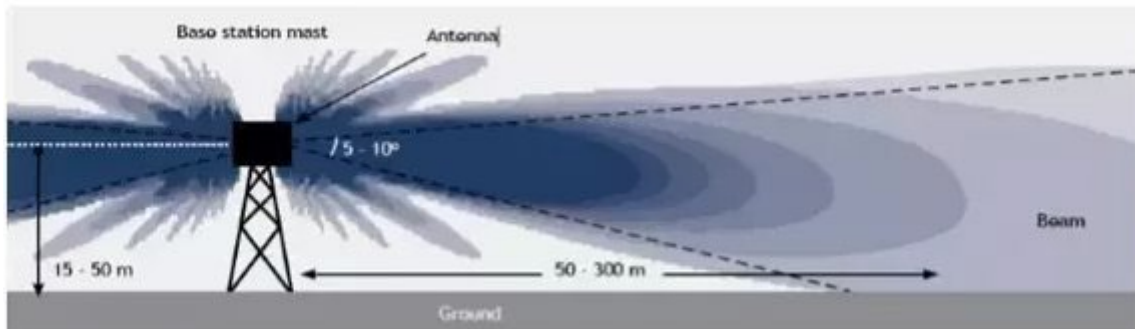
Men basestasjonene tar knekken på trærne: Trærne står midt i «hovedloben» – altså strålekjeglen som går ut i en bredde på 120 grader fra de høye 4G-panelene. 5G-panelet, som er lite og firkantet, består av 64 små antenner som kan styres slik at strålingen rettes mot den enkelte mobilen (og de nærmeste omgivelsene), og er ekstra sterk, men mer kortvarig.

Den siden av trærne som vender mot basestasjonen på stolpen til venstre i bildet, er bare nakne, grå greiner. Du ser det tydelig om du zoomer inn, og på bilde nr. 3, som er tatt øverst i bakken mot treklyngen i midten og mot 4G-panelet til høyre.

Disse 4G-basestasjonene har stått der noen år. Etter hvert vil strålingen fra dem «brenne seg gjennom» trekronen, og begynne å bryte ned resten av trekronen og så begynne å skade trærne bakenfor.

Trærne rundt nær basestasjonene er også synlig plaget av noe. Det er ikke så rart, for basestasjoner stråler ikke bare rett framover, men har også svakere «sidelober» som går både opp, ned og til siden, slik du ser på det neste bildet:

Hoved-lobe og side-lober fra mobilbasestasjoner i en mast

De tusenvis av mennesker som gjerne nyter pizza eller en øl på Grefsenkollen i solskinnet, eller under konsertene under «Over Oslo» i mai hvert år, tilbringer også noen timer i det usynlige skinnet fra basestasjonene tett på. At dette er uheldig og gir skader som cellene må rydde opp i (stort sett mens vi sover), er det ikke lenger noen tvil om. Stort sett takler vår biologi dette greit når det bare er kortvarig, men noen får akutte, diffuse helseplager. Og over tid går det som med trærne: noen av de mest utsatte fikser det ikke og skadene blir alvorlige.

Kloden rundt ser vi dette skje. Forskerne advarer og ber om strengere grenser og mer forskning så de kan få lagt fram resultater som det ikke kan reises tvil om.

Stadig flere skjønner at her står vi overfor et gigantisk problem som trenger en løsning. Den ligger åpenbart i strengere regulering av trådløsbruken, for biologien kan ikke tilpasse seg strålingen – verken på kort eller overskuelig sikt. Men å få endret reguleringen tar tid siden myndighetenes grenseverdier bygger på foreldet teori som sier at bare radiobølger som er sterke nok til å skape oppvarming, kan gi biologiske skader, ser bort fra forskningsfunnene gjennom ulike slags krumspring, og er redde for å utfordre de store næringsinteressene: Trådløsbransjen er nå større enn medisinbransjen, har jeg hørt.

Trærne på Grefsenkollen viser at det trengs en endring.

Einar Flydal, den 3. september 2026